

De culturele oorlog van de elite in Groot-Brittannië

*De Britse conservatieve regering onder de leiding van eerste minister **Boris Johnson** heeft vorige maand het verbod uitgevaardigd om in Engelse scholen lesmateriaal te gebruiken van organisaties die “extreem politieke standpunten” innemen. De nieuwe richtlijnen van het ministerie stellen antikapitalisme gelijk aan antisemitisme. Ook wordt een autoritaire wet voorbereid die immuniteit verleent voor misdaden begaan door politie- en veiligheidsdiensten.*

Naarmate de tegenstellingen, de chaos in het neoliberal economisch systeem toenemen gaat de heersende klasse over tot steeds meer autoritaire, ondemocratische maatregelen. Naast de sociaaleconomische en ecologische catastrofe veroorzaakt door de heersende elite, wordt een cultuuroorlog gevoerd via de media, de nieuwe sociale media en ook het onderwijs. Ook in Groot-Brittannië.

Schoolboeken verboden, boekverbrandingen erna?

Het Britse ministerie van onderwijs (DfE) heeft in september jl. een gids gepubliceerd als richtlijn voor de scholen (www.gov.uk/guidance/plan-your-relationships-sex-and-health-curriculum). Het ministerie bestempelt het anti-kapitalisme als een “extreme politieke houding”. En stelde dat gelijk aan onderdrukking van de vrijheid van meningsuiting, aan racisme, aan antisemitisme en de goedkeuring van illegale activiteiten. In de richtlijn staat onder meer dat “scholen in geen geval leermiddelen mogen gebruiken die zijn uitgegeven of geproduceerd door organisaties die een extreem politiek standpunt innemen”. En verder: “dit geldt zelfs als het onderwijsmateriaal niet extreem is, aangezien het gebruik van het materiaal goedkeuring of steun van die organisatie kan inhouden”. Als voorbeelden van “extreme politieke opvattingen” noemt het ministerie de politiek verklaarde wens “om de democratie en het kapitalisme af te schaffen of omver te werpen of om vrije en eerlijke verkiezingen te beïnvloeden”.

De vooraanstaande linkse Labour-politicus **John McDonnell** bekritiseerde de gids van het ministerie van onderwijs.

Lager Huislid John McDonnell (Labour), strijdbaar aan de zijde van gewezen voorzitter Jeremy Corbyn

McDonnell verklaarde in de krant *The Guardian* d.d. 27/09/2020: “Op die basis zou het illegaal zijn om in lessen te verwijzen naar delen van de Britse geschiedenis en de politiek. Inclusief de rijke geschiedenis van het Britse socialisme, de Labour-partij, en de strijd van vakbondsorganisaties, die allemaal op verschillende tijdstippen hebben gepleit voor de afschaffing van het kapitalisme”. Dit is andermaal een stap in de aan gang zijnde cultuuroorlog voegt de Labour-politicus eraan toe. “Deze verschuiving naar een extreem autoritair conservatisme groeit en iedere democraat zou zich zorgen moeten maken. De democratie vereist vrijheid van meningsuiting en een goed geïnformeerde en opgeleide bevolking.”

Organisaties van leraars en studenten hebben ook geprotesteerd tegen deze maatregelen. Enkele ervan dreigen met juridische stappen tegen de richtlijn.

Deze maatregelen doen herinneren aan

de maatregelen die de nazi's zeventig jaar geleden namen in verband met literatuur. Op 8 april 1933 proclameerde het hoofdbureau voor pers en propaganda van de Duitse studentenverenigingen een campagne tegen literatuur die in strijd zijn met de Duitse geest en cultuur. Net zoals nu in Groot-Brittannië begon het in het onderwijs. Het hoogtepunt daarvan was de zuivering (*Säuberung*) door het openbaar verbranden van boeken. De linkse, democratische en Joodse literatuur uit bibliotheken en winkels kwam op de brandstapel van de nazi's. Het was een lange zwarte lijst van boeken. Werden onder meer op de brandstapel gegooid: boeken van schrijvers, filosofen, wetenschapsmensen zoals **Karl Marx, August Bebel, Eduard Bernstein, Albert Einstein, Franz Kafka, Sigmund Freud, Bertolt Brecht, Thomas Mann, Stefan Zweig, Heinrich Heine**, enz., enz.

Antisemitisme

De gewezen Britse Labourleider **Jeremy Corbyn** heeft ook mogen ervaren wat de gevolgen zijn van een culturele oorlog tegen hem en Labour. Iedereen kent sinds lang zijn opvattingen als backbencher van Labour in het *parlement* tegen racisme en discriminatie van bevolkingsgroepen, tegen de NAVO, de VSA ("partner maar geen bondgenoot"), voor de noodzaak de schreeuwende klassenongelijkheid in Groot-Brittannië aan te pakken. Ook is gekend: zijn solidariteit met de Palestijnse zaak. Herinneren we eraan dat mensen zoals Corbyn zich verzetten tegen een Palestina dat bewust in een afhankelijke positie wordt geduwd door het Israëlisch regime. Zoals het installeren van een soort Apartheidsregime, door het blokkeren van vrij verkeer van goederen en diensten, door de militaire bezetting, repressie en het geweld, door het systematisch onteigenen van vruchtbare gronden van Palestijnen. In zijn partij benoemde Corbyn ene **Seumas Milne** tot officiële woordvoerder, een gewezen journalist bij *The Guardian*, die bekend is voor zijn verzet tegen de Westerse buitenlandse politiek o.l.v. Washington en de NAVO.

Dat alles vormde een explosieve cocktail om Corbyn door een neoliberale stroming binnen Labour het leven zuur te maken. Zeker omdat hij met een grote meerderheid werd verkozen tot voorzitter van de partij en het ledental van zijn partij onder zijn leiding spectaculair steeg. De alarmbellen gingen af bij de Britse elite. Van binnenuit werd, met Irak-oorlogsmisdadiger **Tony Blair** op de achtergrond, er alles aan gedaan om Corbyn politiek te liquideren. Tevergeefs.

Er werd dan maar een tandje bijgestoken in de cultuuroorlog. Ineens startte een breed uitgesmeerde campagne die Corbyn verweet het antisemitisme in zijn partij niet onder controle te krijgen en hem indirect zelf te beschuldigen van antisemitisme. Een vloedgolf aan berichtgeving, verslagen en interviews in de liberale media volgden. Deze culturele oorlog, samen met zijn weifelende houding tegenover de Brexit en tegenover zijn interne vijanden, maakten dat hij na de recente zware verkiezingsnederlaag van 2019 ontslag moest nemen.

Recent lekte een rapport uit van 860 blz. (<https://wikispooks.com/w/images/1/18/L>

[about_internal_antisemitism_report.pdf](#)) waarin aan de hand van e-mails en briefwisseling wordt beschreven hoe de rechtse, neoliberale Labourfractie alles in het werk stelde om Corbyn en zijn partij te laten verliezen van de Conservatieven o.l.v. **Theresa May** in de verkiezing voor het Britse Lagerhuis in 2017. Tijdens de campagne deden ze niks, of deden alles om fondsen, informatie en middelen te draineren naar rechtse Labourkandidaten. Ze zagen nog liever May winnen dan de in hun ogen communist Corbyn. Ondanks die actieve sabotage behaalde Labour bijna de overwinning op May en was het verschil miniem. Sir **Keir Starmer**, behorend tot de interne oppositie tegen Corbyn en nauw verbonden met de conservatieve elites in justitie, veiligheidsdiensten, en Atlantische clubs, volgde Corbyn op als Labourleider. De heersende klasse in Groot-Brittannië kan zo terug op beide oren slapen. Labour is in hun ogen terug gedomesticeerd, het is terug de systeemvriendelijke oppositiepartij onder de leiding van de nieuwe voorzitter.

"Spy cops bill"

De Britse politieke klasse heeft het niet alleen gemunt op de vrijheid van meningsuiting in het onderwijs waarin zij vooral linkse, socialistische feiten over de geschiedenis van het Verenigd Koninkrijk zal verbieden. Met de huidige coronacrisis wordt de democratie door premier **Boris Johnson** uitgehold omdat hij en zijn ploeg op eigen houtje verregaande maatregelen afkondigen. Er is niet alleen de onderwijswet. Ook op het vlak van het optreden van politie- en veiligheidsdien-

sten gaat de Britse regering een gevaarlijke richting uit. Er staat een nieuwe wet op stapel die volgens de regering om dringende goedkeuring vraagt. In het Engels heet de wet: "*The Covert Human Intelligence Sources Bill*" ook bekend als de "*Spy Cops Bill*". Ze zal personen beschermen die optreden namens de Britse staat. In een videoboodschap legde Corbyn uit dat undercoveragenten van de politie- en veiligheidsdiensten infiltreren in organisaties, criminele maar ook sociale en politieke, waarin ze misdaden tegen individuen kunnen plegen en de organisatie schade toebrengen. Corbyn stelt dat de undercoveragenten kunnen martelen en moorden. In dat geval zou er geen voorafgaandelijke toestemming nodig zijn van hogere autoriteiten voor het misdrijf en een daaropvolgende strafrechtelijke vervolging zou onmogelijk worden gemaakt. Met nog 34 andere parlementsliden stemde Corbyn tegen de wet.

Groot-Brittannië is een verzwakte natie door het extremisme van de neoliberale recepten die sinds **Margaret Thatcher** het land teisteren. Het wilde neoliberalisme van de conservatieve Britse elite is politiek hooliganisme. Nu de sociale en ecologische tegenstellingen verscherpen, voert het een intense culturele oorlog tegen al wie opkomt voor democratische rechten, sociale gelijkheid, internationale solidariteit, socialisme en een ecologisch verantwoorde maatschappij. Die culturele oorlog weerspiegelt zich ook in de wetgeving die wordt aangenomen en een aanval betekent op de individuele mensenrechten en de democratie.

Miel DULLAERT

De nieuwe fractieleider van Labour, sir Keir Starmer, schurkt aan bij de Conservatieven